

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. balandžio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Vartotojų informavimas ir apsauga — Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 — Teiginiai apie maisto produktų maistingumą ir sveikumą — Šių produktų ženklavimas ir pateikimas — 10 straipsnio 2 dalis — Galiojimas laiko atžvilgiu — 28 straipsnio 5 ir 6 dalys — Pereinamojo laikotarpio priemonės“

Byloje C-609/12

dėl *Bundesgerichtshof* (Vokietija) 2012 m. gruodžio 5 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2012 m. gruodžio 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ehrmann AG

prieš

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Safjan (pranešėjas), J. Malenovský, A. Prechal ir S. Rodin,

generalinis advokatas M. Wathelet,

posėdžio sekretorė A. Impellizzeri, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2013 m. spalio 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Ehrmann AG*, atstovaujamos advokato A. Meyer,

— Europos Komisijos, atstovaujamos S. Grünheid ir B.-R. Killmann,

susipažinęs su 2013 m. lapkričio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] (OL L 404, p. 9, ir klaidų ištaisymas OL L 12, 2007, p. 3), iš dalies pakeisto 2010 m. vasario 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 116/2010 (OL L 37, p. 16; toliau – Reglamentas Nr. 1924/2006), 10 straipsnio 2 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Ehrmann AG* (toliau – *Ehrmann*) ir *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV* (Kovos su nesąžininga konkurencija asociacija, toliau – *Wettbewerbszentrale*) ginčą dėl Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatytų pareigų pateikti informaciją taikymo laiko atžvilgiu.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 1, 9 ir 35 konstatuojamąsias dalis:

„(1) Vis daugiau maisto produktų Bendrijoje ženklinama ir reklamuojama pateikiant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą]. Siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir palengvinti jiems pasirinkimą, į rinką pateikiami produktai, įskaitant ir importuotus, turėtų būti saugūs bei atitinkamai paženklininti. Įvairi ir subalansuota mityba yra būtina geros sveikatos sąlyga ir pavieniai produktai yra santykinai svarbūs bendrai mitybai.

<...>

(9) Maisto produkto sudėtyje gali būti daug maistiniu ar fiziologiniu poveikiu pasižyminčių maistinių ir kitų medžiagų, kurios gali būti minimos teiginyje, įskaitant, tačiau neapsiribojant vitaminais, mineralais su mikroelementais, amino rūgštimis, nepakeičiamomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis, įvairiais augalais ir žolių ekstraktais. Todėl turėtų būti nustatyti bendrieji principai, taikytini visiems teiginiams apie maisto produktus siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, suteikti vartotojams reikalingą informaciją, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurti vienodas konkurencijos sąlygas maisto pramonėje.

<...>

(35) Būtina numatyti tinkamas pereinamojo laikotarpio priemones, kurios sudarytų galimybę maisto verslo operatoriams prisitaikyti prie šio reglamento reikalavimų.“

- 4 Šio reglamento 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Šis reglamentas suderina valstybių narių teisės aktų, reglamentų arba administracinės veiklos nuostatas, susijusias su teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], siekiant užtikrinti efektyvų vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį.

2. Šis reglamentas taikomas teiginiams apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], skelbiamiems maisto produktų, skirtų galutiniam vartotojui, komerciniuose pranešimuose – ženklime, pateikime ar reklamoje.

Nepakuotų maisto produktų (įskaitant šviežius produktus, pvz., vaisius, daržoves arba duoną), kurie pateikiami į prekybą galutiniam vartotojui arba viešojo maitinimo įstaigoms, ir maisto produktų, pakuojamų pardavimo vietose pirkėjo prašymu, arba nepakuotų produktų, kuriuos ketinama iš karto parduoti, atvejais 7 straipsnis ir 10 straipsnio 2 dalies a ir b punktai netaikomi. Kol pagal 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu bus patvirtintos Bendrijos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, įskaitant jo papildymą, gali būti taikomos nacionalinės nuostatos.

<...>“

5 Minėto reglamento 2 straipsnyje pateikiamos šios apibrėžtys:

„1. Šiame reglamente:

<...>

2. Taip pat taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

1) „teiginys“ – bet koks pranešimas arba išraiška, kurie nėra privalomi pagal Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus, taip pat vaizdinė, grafinė arba simbolinė bet kokia forma pateikiama išraiška, kuria tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama arba užsimenama, kad maisto produktas turi tam tikrų savybių;

<...>

4) „teiginys apie maistingumą“ – teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad produktas turi tam tikrų naudingų maistinių savybių dėl:

a) energijos (kaloringumo), kurią jis

i) suteikia,

ii) suteikia mažesnę ar didesnę kiekį arba

iii) nesuteikia ir (arba)

b) maistinių arba kitų medžiagų, kurių

i) jis turi;

ii) turi mažesnę ar didesnę kiekį arba

iii) neturi;

5) „teiginys apie sveikatingumą [sveikumą]“ – teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad esama ryšio tarp maisto produkto kategorijos, maisto produkto ar vienos jo sudedamųjų dalių ir sveikatos;

<...>“

6 To paties reglamento 3 straipsnio „Visų teiginių bendrieji principai“ pirma pastraipa suformuluota taip:

„Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą] gali būti vartojami ženklinant, pristatant arba reklamuojant į Bendrijos rinką pateikiamus maisto produktus, tik jei šie teiginiai atitinka šio reglamento nuostatas.“

7 Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio „Konkrečios sąlygos“, susijusio su teiginiais apie sveikumą, 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą] yra draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie atitinka II skyriaus[, kuriame yra minėto reglamento 3–7 straipsniai,] bendruosius ir šio skyriaus[, kuriame yra to paties reglamento 10–19 straipsniai,] konkrečius reikalavimus bei yra leidžiami pagal šį reglamentą ir yra įtraukti į leidžiamų teiginių sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.

2. Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą] leidžiami tik tuo atveju, jei toliau nurodyta informacija yra pateikta ženklime, o jei ženklinimo nėra – pateikime ir reklamoje:

- a) teiginys, kuriame nurodoma įvairios ir subalansuotos mitybos ir sveiko gyvenimo būdo svarba;
- b) būtinas suvartoti maisto produkto kiekis ir vartojimo būdas, norint užtikrinti teiginyje nurodytą naudingą poveikį;
- c) tam tikrais atvejais asmenims, kurie turėtų vengti vartoti maisto produktą, skirtas teiginys ir
- d) deramas įspėjimas dėl produktų, kurie gali kelti pavojų sveikatai, jei jų vartojama pernelyg daug.

3. Nuorodą į bendro pobūdžio, nekonkrečią naudą, kurią ta maistinė medžiaga ar maisto produktas apskritai teikia sveikatai ar su sveikata susijusiai gerai savijautai, galima daryti tik tuo atveju, jei kartu pateikiamas konkretus teiginys apie sveikatingumą [sveikumą], įtrauktas į sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.“

8 Šio reglamento 13 straipsnio „Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą], išskyrus teiginius apie susirgimo rizikos mažinimą ir vaikų vystymąsi bei sveikatą“ 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą], apibūdinantys ar darantys nuorodą į:

- a) maistinės ar kitos medžiagos poveikį organizmo augimui, vystymuisi ir funkcijoms arba
- b) psichologines ir elgsenos funkcijas, arba
- c) nepažeidžiant [1996 m. vasario 26 d. Komisijos] direktyvos 96/8/EB [dėl maisto produktų, skirtų sumažinto energijos kiekio dietoms svoriui mažinti (OL L 55, p. 22; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 454)] nuostatų, lieknėjimą, svorio metimą, alkio pojūčio slopinimą, sotumo pojūčio didinimą arba maitinantis gaunamo energijos kiekio sumažinimą,

kurie yra įtraukti į 3 dalyje nurodytą sąrašą, gali būti vartojami netaikant 15–19 straipsniuose numatytų procedūrų, jei jie yra:

- i) pagrįsti visuotinai pripažintais moksliniais įrodymais ir
- ii) gerai suprantami vidutiniam vartotojui.

2. Valstybės narės vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytų teiginių sąrašus kartu su jiems taikomoms [taikomomis] sąlygomis ir su nuorodomis į susijusius mokslinius įrodymus.“

3. Komisija, pasikonsultavusi su [Europos maisto saugos tarnyba], taikydama 25 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, ne vėliau kaip iki 2010 m. sausio 31 d. patvirtina 1 dalyje pateiktų leistinių teiginių Bendrijos sąrašą, skirtą iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, bei visas būtinas šių teiginių vartojimo sąlygas.“

- 9 Minėto reglamento 14 straipsnis „Susirgimo rizikos mažinimo teiginiai ir teiginiai dėl vaiko vystymosi ir sveikatos“ suformuluotas taip:

„1. Nepaisant Direktyvos [2000/13] 2 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų, toliau nurodyti teiginiai gali būti pateikiami, jei šio reglamento 15, 16, 17 ir 19 straipsniuose nustatyta tvarka buvo suteiktas leidimas įtraukti juos į leistinių teiginių Bendrijos sąrašą kartu su visomis būtinomis šių teiginių vartojimo sąlygomis:

- a) teiginiai apie susirgimo rizikos mažinimą;
- b) teiginiai dėl vaikų vystymosi ir sveikatos.

2. Be šiame reglamente išdėstytų bendrųjų reikalavimų ir 1 dalies konkrečių reikalavimų, skirtų teiginiams apie susirgimo rizikos sumažinimą, ženklinime arba, jei produktas neturi ženklinimo, produkto pateikime ar reklamoje taip pat turi būti nurodoma, kad teiginyje minima susirgimą gali sukelti daug rizikos veiksnių ir kad pakeitus vieną iš šių veiksnių naudingas poveikis sveikatai įmanomas, bet negarantuotas.“

- 10 To paties reglamento 28 straipsnio „Pereinamojo laikotarpio priemonės“ 5 ir 6 dalyse numatyta:

„5. 13 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą] maisto verslo operatorių atsakomybe gali būti vartojami nuo šiame reglamente nurodytos įsigaliojimo datos iki 13 straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo patvirtinimo, jei jie atitinka šį reglamentą ir jiems taikomas nacionalines nuostatas bei nepažeidžia 24 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.

6. Kitiems teiginiams apie sveikatingumą [sveikumą], nenurodytiems 13 straipsnio 1 dalies a punkte ir 14 straipsnio 1 dalies a punkte, kurie buvo vartojami laikantis nacionalinių nuostatų iki šio reglamento įsigaliojimo datos, taikomos šios sąlygos:

- a) teiginiams apie sveikatingumą [sveikumą], kurie buvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems buvo suteiktas leidimas, leidimai suteikiami taip:
  - i) valstybės narės pateikia Komisijai vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. šiuos teiginius ir ataskaitą dėl pagrindžiančių teiginį mokslinių duomenų įvertinimo;
  - ii) pasikonsultavusi su [Europos maisto saugos tarnyba], Komisija, taikydama 25 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu, priima sprendimą dėl teiginių apie sveikatingumą [sveikumą], kuriems šiuo būdu suteikiamas leidimas, parengtą siekiant iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant.

Teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą], kuriuos vartoti leidimas pagal šią tvarką nesuteikiamas, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo tokio sprendimo priėmimo datos;

b) teiginiams apie sveikatingumą [sveikumą], kurie nebuvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems nebuvo suteiktas leidimas: šie teiginiai gali būti toliau vartojami su sąlyga, kad pagal šį reglamentą paraiška pateikiama iki 2008 m. sausio 19 d.; teiginiai apie sveikatingumą [sveikumą], kuriuos vartoti leidimai pagal šią tvarką nesuteikiami, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo sprendimo priėmimo pagal 17 straipsnio 3 dalį.“

11 Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 29 straipsnį:

„Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.“

Vokietijos teisė

12 Šioje byloje taikomos redakcijos Maisto produktų, vartojimo prekių ir pašarų kodekso (*Lebensmittel, Bedarfsgegenstände und Futtermittelgesetzbuch*, toliau – LFGB) 11 straipsnio „Nuostatos dėl apsaugos nuo klaidinimo“ 1 dalyje nurodyta:

„Draudžiama maisto produktus pateikti į rinką nurodant klaidinantį pavadinimą, informaciją ar klaidinamai pristatant arba nuolat ar atskirais atvejais reklamuoti maisto produktus, kai jie klaidinamai pristatomi arba nurodomi klaidinantys duomenys. Klaidinimu gali būti laikoma:

1) pavadinimų, informacijos, pakuotės, pristatymo ar kitokių duomenų naudojimas, galintis suklaidinti dėl maisto produkto savybių, ypač rūšies, kokybės, sudėties, kiekio, galiojimo laiko, kilmės arba pagaminimo ar išgavimo būdo;

<...>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 Iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad *Ehrmann* gamina ir platina pieno produktus, įskaitant varškę su vaisiais pavadinimu „Monsterbacke“, kuri parduodama pakuotėmis po šešis 50 g talpos indelius (toliau – nagrinėjama prekė).

14 Remiantis ant nagrinėjamos prekės pakuotės pateikta maistinės vertės lentelė, 100 g šio gaminio energetinė vertė yra 105 kcal, šiame kiekyje yra 13 g cukraus, 2,9 g riebalų ir 130 mg kalcio. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas palyginimui nurodo, kad 100 g karvės pieno taip pat yra 130 mg kalcio, o cukraus tik 4,7 g.

15 2010 m. ant kiekvienos nagrinėjamos prekės pakuotės viršaus buvo šūkis: „Taip svarbu kaip kasdieninė pieno stiklinė!“ (toliau – šūkis). Ženklinant ir pateikiant šią prekę nebuvo nurodyta jokios Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalies a–d punktuose numatytos informacijos.

16 *Wettbewerbszentrale* nusprendė, kad šūkio tekstas yra klaidinantis, kaip tai suprantama pagal LFGB 11 straipsnio 1 dalies antro sakinio 1 punktą, nes jame nebuvo nurodyta, jog cukraus kiekis nagrinėjamoje prekėje yra kur kas didesnis nei piene. Be to, šūkiu pažeistas Reglamentas Nr. 1924/2006, nes jame vartojami teiginiai apie maistingumą ir apie sveikumą, kaip jie suprantami pagal šį reglamentą. Iš tiesų pateikiant nuorodą į pieną mažų mažiausiai netiesiogiai skelbiama, kad nagrinėjamoje prekėje taip pat yra daug kalcio, todėl šiame šūkyje pateikiama ne tik nuoroda į kokybę, bet ir žadama nauda vartotojo sveikatai.

- 17 Todėl *Wettbewerbszentrale* pateikė *Landgericht Stuttgart* (Štutgarto apygardos teismas) ieškinį dėl uždraudimo ir išpėjimo išlaidų atlyginimo.
- 18 *Ehrmann* pareikalavo, kad tas teismas atmestų ieškinį, ir teigė, kad, nors nagrinėjama prekė yra į pieną panašus maisto produktas, vartotojas jos netapatina su pienu. Be to, cukraus kiekio šioje prekeyje ir piene skirtumas yra per mažas, kad jis būtų reikšmingas. Šūkiu taip pat minėtai prekei nepriskiriama jokia ypatinga maistinė savybė, taigi jis yra tik kokybės nuoroda, kuriai netaikomas Reglamentas (EB) Nr. 1924/2006. Be to, *Ehrmann* tvirtino, kad pagal šio reglamento 28 straipsnio 5 dalį jo 10 straipsnio 2 dalis netaikytina tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos aplinkybės.
- 19 2010 m. gegužės 31 d. sprendimu *Landgericht Stuttgart* atmetė *Wettbewerbszentrale* pateiktą ieškinį.
- 20 Pastarajai asociacijai pateikus apeliacinį skundą, *Oberlandesgericht Stuttgart* (Štutgarto apeliacinis apygardos teismas) 2011 m. vasario 3 d. sprendimu patenkino ieškinį dėl uždraudimo ir išpėjimo išlaidų atlyginimo. Pasak šio teismo, šūkis nėra nei teiginys apie maistingumą, nei teiginys apie sveikumą, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1924/2006, todėl jis nepatenka į šio reglamento taikymo sritį. Tačiau šūkio tekstas yra klaidinantis, kaip tai suprantama pagal LFGB 11 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ir antro sakinio 1 punktą, nes cukraus kiekis nagrinėjamoje prekeyje buvo daug didesnis nei tame pačiame kiekyje nenugriebto pieno.
- 21 *Ehrmann* dėl *Oberlandesgericht Stuttgart* sprendimo pateikė kasacinį skundą *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) ir toliau reikalavo, kad šis teismas atmestų *Wettbewerbszentrale* pateiktą ieškinį.
- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo teigimu, šūkio tekstas nėra klaidinantis, kaip tai suprantama pagal LFGB 11 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį ir antro sakinio 1 punktą, ir šis šūkis negali būti laikomas teiginiu apie maistingumą, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1924/2006 2 straipsnio 2 dalies 4 punktą. Tačiau šūkis yra teiginys apie sveikumą, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 2 straipsnio 2 dalies 5 punktą. Iš tiesų, tikslinių vartotojų požiūriu, pienas stiprina sveikatą, ypač vaikų ir jaunimo, visų pirma dėl jame esančių mineralinių druskų. Dėl šūkio nagrinėjamai prekei priskiriamas teigiamas poveikis ir ji sutapatinama su kasdienine pieno stikline. Taigi netiesiogiai teigiama, kad yra šios prekės ir vartotojo sveikatos ryšys, o remiantis Sprendimu *Deutsches Weintor* (C-544/10, EU:C:2012:526, 34 ir 35 punktai) tokio ryšio pakanka teiginiui apie sveikumą konstatuoti.
- 23 Tačiau prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos aplinkybės, t. y. 2010 m., ženklinant minėtą prekę nebuvo nurodyta Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar Reglamento (EB) Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatytų pareigų pateikti informaciją turėjo būti laikomasi jau 2010 m.?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 25 Visų pirma svarbu pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalį teiginiai apie sveikumą draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie atitinka šio reglamento 3–7 straipsnius, šio reglamento 10–19 straipsnių konkrečius reikalavimus ir yra leidžiami pagal šį reglamentą.

- 26 Iš Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalies taip pat matyti, jog tam, kad teiginys apie sveikumą galėtų būti vartojamas laikantis šio reglamento, jis turi būti įtrauktas į minėto reglamento 13 ir 14 straipsniuose nurodytus sąrašus. Tokia sąlyga reiškia, kad šiuose straipsniuose nurodyti sąrašai yra patvirtinti ir paskelbti.
- 27 Šiuo klausimu prašyme priimti prejudicinį sprendimą ši prašymą pateikęs teismas pažymi, kad tuo metu, kai klostėsi pagrindinės bylos aplinkybės, Reglamento Nr. 1924/2006 13 ir 14 straipsniuose nurodyti sąrašai dar nebuvo patvirtinti ir paskelbti.
- 28 Be to, kad teiginys apie sveikumą turi atitikti šio reglamento 10 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas, kartu taip pat turi būti pateikta minėto reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatyta informacija.
- 29 Šioje nuostatoje nurodyta, kad teiginiai apie sveikumą leidžiami tik tuo atveju, jei joje paminėta informacija yra pateikta ženklinant, o jei ženklavimo nėra – pateikiant arba reklamuojant produktą.
- 30 Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos išdėstytos iš karto po šio reglamento 10 straipsnio 1 dalies sąlygų tam, kad teiginys apie sveikumą nebūtų draudžiamas. Taigi, minėtą reglamentą aiškinant sistemiškai, 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos papildo 10 straipsnio 1 dalyje numatytas sąlygas, o tai suponuoja, kad pastarosios sąlygos yra įvykdytos tam, kad teiginys apie sveikumą būtų leidžiamas pagal tą patį reglamentą.
- 31 Be to, reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnyje numatytos pereinamojo laikotarpio priemonės, kuriomis, kaip nustatyta šio reglamento 35 konstatuojamoje dalyje, siekiama sudaryti sąlygas maisto produktų sektoriaus subjektams prisitaikyti prie minėto reglamento reikalavimų. Dėl teiginių apie sveikumą pažymėtina, kad šios pereinamojo laikotarpio priemonės numatytos to paties reglamento 28 straipsnio 5 ir 6 dalyse.
- 32 Pagal Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnio 5 dalį šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti teiginiai apie sveikumą maisto produktų sektoriaus subjektams prisiimant atsakomybę galėjo būti vartojami nuo minėtame reglamente nurodytos įsigaliojimo datos iki to paties reglamento 13 straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo patvirtinimo, jeigu jie atitiko Reglamentą Nr. 1924/2006 ir jiems taikomas nacionalines nuostatas ir nepažeidė šio reglamento 24 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.
- 33 Iš minėto reglamento 28 straipsnio 5 dalies formuluotės matyti, kad maisto produktų sektoriaus subjektas galėjo, prisiimdamas atsakomybę ir laikydamasis nustatytų sąlygų, vartoti teiginius apie sveikumą laikotarpiu nuo to reglamento įsigaliojimo iki Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnyje nurodyto sąrašo patvirtinimo. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad, remiantis šio reglamento 29 straipsniu, jis įsigaliojo 2007 m. sausio 19 d., o taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.
- 34 Kitiems teiginiams apie sveikumą, nenurodytiems Reglamento Nr. 1924/2006 13 straipsnio 1 dalies a punkte ir 14 straipsnio 1 dalies a punkte, taikoma minėto reglamento 28 straipsnio 6 dalyje nurodyta pereinamojo laikotarpio priemonė.
- 35 Vis dėlto reikia pažymėti, kad minėtoje nuostatoje nurodomi teiginiai apie sveikumą, kurie buvo vartojami laikantis nacionalinių nuostatų prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 1924/2006, t. y. prieš 2007 m. sausio 19 d. Šioje byloje iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad šūkis ant nagrinėjamos prekės pradėtas žymėti 2010 m. Taigi šio reglamento 28 straipsnio 6 dalis negali būti taikoma tokioje byloje kaip nagrinėjamoji.
- 36 Todėl, nepažeidžiant galimo Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 3 dalies taikymo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinėje byloje šūkis patenka į šio reglamento 13 straipsnio 1 dalies a punkto taikymo sritį ir, jeigu patenka, ar jis atitinka 28 straipsnio 5 dalyje numatytas sąlygas.

- 37 Jeigu taip yra, iš šio sprendimo 30 punkte minėto sisteminio aiškinimo matyti, kad teiginys apie sveikumą, jeigu jis nėra draudžiamas remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalimi, siejama su šio reglamento 28 straipsnio 5 dalimi, turi būti pateiktas kartu su minėto reglamento 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta informacija.
- 38 Šiuo atžvilgiu to paties reglamento 28 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad teiginiai apie sveikumą gali būti pateikiami, jeigu jie atitinka Reglamentą Nr. 1924/2006, o tai reiškia, kad, be kita ko, jie turi atitikti šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatytus reikalavimus pateikti informaciją.
- 39 Šį sisteminių aiškinimą patvirtina tai, kad nei 10 straipsnyje, nei 28 straipsnio 5 dalyje, nei jokiaje kitoje Reglamento Nr. 1924/2006 nuostatoje nenumatyta, kad šio reglamento 10 straipsnio 2 dalis taikoma tik patvirtintus leidžiamų vartoti teiginių sąrašą, kaip nurodyta minėto reglamento 13 straipsnyje.
- 40 Be to, kaip nustatyta Reglamento Nr. 1924/2006 1 straipsnyje, šiuo reglamentu siekiama užtikrinti veiksmingą vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį. Šiuo atžvilgiu minėto reglamento 1 ir 9 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad, be kita ko, reikia suteikti vartotojams reikalingą informaciją, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus.
- 41 Kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 83 punkte, pateikiant Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją sudaromos sąlygos užtikrinti vartotojų apsaugą ne tik tada, kai maisto produktas minimas šio reglamento 13 straipsnyje nurodytame teiginyje apie sveikumą, įrašytame į leidžiamų vartoti teiginių sąrašus, bet ir tada, kai teiginys apie sveikumą vartojamas remiantis minėto reglamento 28 straipsnio 5 dalyje numatyta pereinamojo laikotarpio priemone.
- 42 Be to, dėl teiginio, kuris nebuvo uždraustas remiantis Reglamento Nr. 1924/2006 10 straipsnio 1 dalimi, siejama su 28 straipsnio 5 dalimi, pažymėtina, jog aplinkybe, kad šio reglamento 13 straipsnyje nurodytas leidžiamų vartoti teiginių sąrašas dar nebuvo patvirtintas, nepateisinama, kad maisto produktų sektoriaus subjektas būtų atleistas nuo pareigos pateikti vartotojams minėto reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatytą informaciją.
- 43 Iš tiesų pagal Reglamento Nr. 1924/2006 28 straipsnio 5 dalyje nustatytą pereinamojo laikotarpio priemonę subjektas, priėmęs sprendimą vartoti teiginį apie sveikumą, turi žinoti, prisiimdamas atsakomybę, koks atitinkamo maisto produkto poveikis sveikatai, taigi ir jau turėti šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje reikalaujamą informaciją.
- 44 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Reglamentas Nr. 1924/2006 turi būti aiškinamas taip, kad šio reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatytos pareigos pateikti informaciją jau galiojo 2010 m., kiek tai susiję su teiginiais apie sveikumą, kurie nebuvo uždrausti remiantis minėto reglamento 10 straipsnio 1 dalimi, siejama su to paties reglamento 28 straipsnio 5 ir 6 dalimis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 45 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą [sveikumą], iš dalies pakeistas 2010 m. vasario 9 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 116/2010, turi būti aiškinamas taip, kad šio

reglamento 10 straipsnio 2 dalyje numatytos pareigos pateikti informaciją jau galiojo 2010 m., kiek tai susiję su teiginiais apie sveikumą, kurie nebuvo uždrausti remiantis minėto reglamento 10 straipsnio 1 dalimi, siejama su to paties reglamento 28 straipsnio 5 ir 6 dalimis.

Parašai.